

Tagumpay na Pamumuhay ng Kristiyano
“Caleb: Isang Tao ng Pananampalataya at Kagitingan”
Joshua 13:1-14:15

Wayne J. Edwards, Pastor

Pumasok na tayo ngayon sa ikalawang kalahati ng Aklat ni Joshua.

- Sa mga kabanata 1-12, nalaman natin kung paano pinamunuan ni Josue, sa ilalim ng awtoridad ng Diyos, ang mga Israelita sa 31 tagumpay sa pitong taon ng digmaan, natalo ang 31 hari, at nabawi ang Israel bilang lupaing ipinangako ng Diyos kay Abraham at sa kanyang binhi, isang testamento sa katuparan ng mga pangako ng Diyos.
- Bagama't ang lupain ay hindi pa lubusang nasakop, ang Joshua 11:23 ay nagsasaad, "***Sa gayo'y kinuha ni Josue ang buong lupain, ayon sa lahat na sinabi ng Panginoon kay Moises: at ibinigay ni Josue na pinakamana sa Israel ayon sa kanilang mga bahagi ayon sa kanilang mga lipi. At ang lupain ay nagpahinga sa pakikipagdigma.***"
- Sa mga kabanata 13-21, hinati ni Joshua ang lupain sa pagitan ng 12 tribo. (Tingnan ang mapa sa pahina 4)
- Sa mga kabanata 22-24, si Josue ay nagbigay ng isang mataimtim na babala sa mga Israelita, na hinihimok silang manatiling matatag sa kanilang pananampalataya at huwag pahintulutan ang mga makamundong impluwensya na ilayo sila sa Diyos.

Ang Aklat ni Josue ay nagbibigay sa atin ng susi sa pamumuhay ng matagumpay na buhay Kristiyano, dahil kung ano ang Lupang Pangako sa Israel, ang Buhay Kristiyano ay para sa mga mananampalataya.

- Kapag tinanggap natin si Jesus bilang ating Tagapagligtas at Panginoon, natanggap natin hindi lamang ang ating tiket palabas ng impiyerno at ang ating pasaporte sa langit, **kundi tinanggap natin si Jesus.**
- Ang ating makalangit na mga pagpapala ay hindi lamang mula at sa pamamagitan ni Kristo, **ito ay kay Kristo.** Bagama't ang bawat makalangit na pagpapala ay kasama na sa Kanyang pangako, dapat tayong maging katuwang ng Banal na Espiritu sa pag-alis ng bawat bakas ng kasalanan at kasamaan sa ating buhay, tulad ng pag-alis ni Joshua sa mga Canaanita, upang punuin ng Banal na Espiritu ang ating mga puso ng maluwalhating kapayapaan.
- Ang buhay Kristiyano ay hindi palaruan; ito ay isang larangan ng digmaan.
- Bagama't walang sinuman sa atin ang nanalo sa bawat laban o umangkin sa bawat pagpapalang ipinagkaloob sa atin ng Diyos Ama, kung tayo ay dadaing sa Diyos tulad ni Caleb, **“Panginoon, itanim mo ang aking mga paa sa mas mataas na lugar,”** habang mangangailangan ito ng mas malalim na antas ng pananampalataya kaysa sa naipahayag natin noon, maaari nating matamasa ang Tagumpay na Buhay na Kristiyano.

Kahit na mayroon pa ring mga bulsa ng paglaban ng mga Canaanita, sinabi ng Diyos kay Josue na hatiin ang lupain sa 12 tribo: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Zebulon, Issachar, Dan, Gad, Aser, Neptali, Jose, at Benjamin. (Tingnan ang mapa sa pahina 4)

- Joshua 13:33 - ***"Ngunit ang lipi ni Levi ay hindi nagbigay ng mana si Moises; ang Panginoon, ang Dios ng Israel ang kanilang mana, gaya ng sinabi niya sa kanila."***
- Ang Ruben, Gad, at ang kalahating tribo ni Manases ay binigyan ng pahintulot na manirahan sa silangang bahagi ng Ilog Jordan.
- Gayunpaman, sa pamamagitan ng pagbubukod ng kanilang sarili mula sa ibang mga tribo, noong 740 BC, dinakip sila ng mga Assyrian at dinala sila bilang mga alipin sa Assyria.

Sa Mga Bilang 12-14 , isinulat ni Moises kung paano, pagkatapos nilang tumawid sa Dagat na Pula at magkampo sa Kadesh Barnea, bilang pagsunod sa Panginoon, nagpadala siya ng 12 lalaki upang tiktikan ang Lupang Pangako.

- Ang mga espiya ay nasa lupain sa loob ng 40 araw bago sila bumalik sa kampo ng mga Israelita dala ang kanilang ulat.
- Sampu sa mga espiya ang nagsabi na ang mga Israelita ay hindi makaahon laban sa mga Canaanita, dahil sila ay napakalakas.
- Sina Joshua at Caleb ay “pinunit ang kanilang mga damit,” at sinabi na kung ang Panginoon ay nalulugod sa kanila, dadalhin Niya sila sa lupain, ngunit ang mga tao ay nagsimulang bumato sa kanila.
- Habang pinatawad ng Diyos ang sampung lalaking nagbigay ng masamang ulat, lahat sila ay namatay sa salot, at ang mga tao ay gumugol ng 40 taon sa ilang - isang taon para sa bawat araw na ang mga espiya ay nasa Lupang Pangako - at ang buong henerasyon ng mga Israelita ay namatay sa ilang.

1. Ang Kakayahang Maghintay ni Caleb sa Panginoon –

- Si Caleb ay 40 taong gulang nang pumasok ang mga espiya sa Negeb at dumating sa Hebron. (Bilang 13:22)
- Si Caleb ay nasa ilang sa loob ng 38 taon at gumugol ng pitong taon sa pakikipaglaban para sa lupaing ipinangako sa kanya ng Diyos.
- Si Caleb ay 85 taong gulang nang hingin niya kay Joshua ang kanyang bahagi ng Lupang Pangako, na nangangahulugang dinala niya ang pangitain ng Hebron sa loob ng 45 taon.
- Mga Bilang 14:24 – ***“Narito si Caleb, iba ang espiritu niya.”***
- Si Caleb ay laging nakatutok sa Diyos.
- Hindi dahil bulag si Caleb sa mga problema, ngunit nakatuon ang kanyang pansin sa solusyon.

- Hindi sa hindi nakita ni Caleb ang mga Anakim, gaya ng ginawa ng ibang mga espiya. Sinabi ni Caleb na ang Diyos ay mas malaki kaysa sa mga higante.

2. Ang Kakayahang Ipaglaban ni Caleb para sa Panginoon –

- Habang si Caleb ay handa nang tanggapin ang mana na ipinangako sa kanya ng Diyos, alam din niya na mayroon pa ring ilang mga lugar kung saan ang mga Canaanita ay nagtago sa mga yungib sa pag-asang iiwan sila ng mga Israelita.
- Mga Bilang 14:24 - "***Ngunit ang aking lingkod na si Caleb, sapagka't siya'y may ibang espiritu sa kaniya at sumunod sa Akin ng lubos, ay aking dadalhin sa lupain na kaniyang pinaroonan, at mamanahin ng kaniyang mga anak.***"
- Joshua 14:12-14 – "***Ngayon nga, ibigay mo sa akin ang bundok na ito na sinalita ng Panginoon nang araw na yaon: sapagka't iyong narinig nang araw na yaon kung paanong nandoon ang mga Anakim, at na ang mga bayan ay malalaki at nakukutaan. Marahil ay sasa akin ang Panginoon, at aking maitaboy sila gaya ng sinabi ng Panginoon. At binasbasan siya ni Josue, at ibinigay ang Hebron kay Caleb na anak ni Jefuneth sa Caleb na anak ni Jefune. anak ni Jefune na Kenizita hanggang sa araw na ito, sapagkat lubusan niyang sinunod ang Panginoong Diyos ng Israel.***"

